

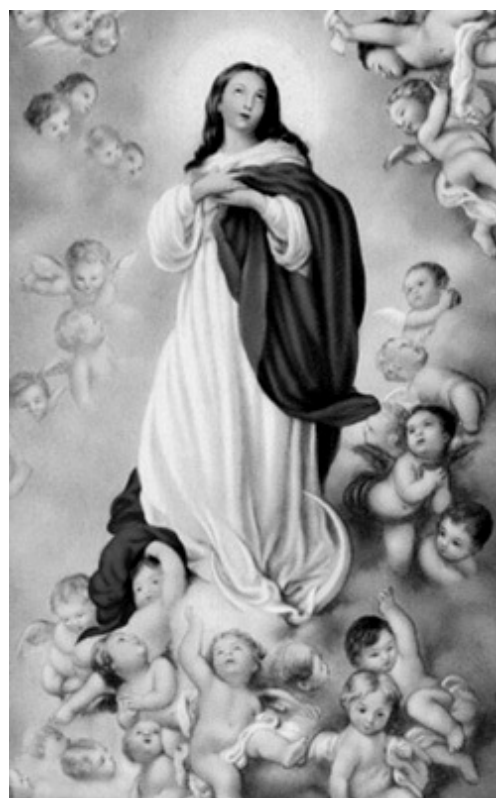
W NUMERZE:

Wniebowzięcie to święto nie tylko duszy...	2
Relacja z pierwszej ręki- Poświęcenie pojazdów	3
Wspomnienie- ś.p. ks. kanonik Kazimierz Sewol	3
Stół Słowa Bożego	4
Z kalendarza liturgicznego	4
Wydarzenia miesiąca	5
Kultura - fragmenty książki „Wspomnienia, które nie miały ukazać się drukiem” cz. I	6-7
Litania do bł. Jana Pawła II	8
Kącik dla dzieci	9
Święty uśmiechnięty- św. Pius X	10
Już niedługo odpust świętej Jadwigi Śląskiej	11

Czasopismo parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu

WNIEBOWZIĘCIE TO ŚWIĘTO NIE TYLKO DUSZY...

W Kościele Rzymskokatolickim mamy cztery dogmaty maryjne. Najstarszy ustanowiono w 431r. na soborze w Efezie mówi on o "O Bożym Macierzyństwie Maryi". Następny dogmat ogłosił papież Marcin I na Synodzie Laterańskim w Rzymie w 649r. Jest to dogmat "O Maryi zawsze dziewicy". Kolejny pojawił się w 1854 roku i został ogłoszony przez papieża Piusa IX. Mówi on o "O Niepokalanym Poczęciu Maryi". Najmłodszym pod względem daty ogłoszenia - o którym dziś wspominamy - jest dogmat o "O wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny" Dogmat ten został ogłoszony przez papieża Piusa XII w konstytucji apostolskiej: "Munificentissimus Deus" (Najszczodroblwszy Bóg) w roku 1950. Stwierdza on, że po zakończeniu swojego ziemskiego życia Najświętsza Maryja Panna została z ciałem i duszą wzięta do wiecznej chwały. Trzeba jednak pamiętać, że wiara we Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny towarzyszyła wspólnocie Kościoła od bardzo dawna. Potwierdzeniem tego było wprowadzenie w VII wieku w całym kościele święta Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Obecnie obchodzimy je 15 sierpnia każdego roku. Warto zwrócić uwagę, że dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny mówi, że Matka Zbawiciela została wzięta do nieba z ciałem i duszą. A zatem nie tylko dusza, ale również i ciało człowieka doznaje wyniesienia do Niebieskiej Ojczyzny. W Kościele dużo uwagi poświęcamy duszy nieśmiertelnej.

Dbamy o to by była czysta i piękna. Korzystamy często z sakramentu pojednania, w którym doznajemy oczyszczenia i uzdrowienia duszy. Nie przywiązujemy jednak dostatecznie dużo uwagi lub wręcz zapominamy o naszym ciele. Temat cielesności jest odsuwany na dalszy plan lub mówi się o nim najczęściej w kontekście ludzkiej płciowości.

Czytaj więcej na stronie 2

WNIEBOWZIĘCIE TO ŚWIĘTO NIE TYLKO DUSZY... - CD.

W tej sytuacji problematyką ciała zajmują się najczęściej ludzie, dla których jest ono przedmiotem, materią mniej lub bardziej zniszczoną przez wiek. Ciało człowieka staje się niemalże przedmiotem, który nie podlega głębszej refleksji, czy pracy nad jego popędami i kapryсами. Promuje się ludzi młodych i pięknych, wysportowanych. Ciało przedstawia się jako atrakcyjne, tylko wtedy kiedy jest zdrowe i młode, później nie wywołuje emocji, jak gdyby było czymś wstydlwym. Unika się więc wszystkiego co wiąże się z chorobą i starością, ponieważ to nie odpowiada sposobowi myślenia, który nakazuje brać z życia ile tylko się da, nie dbając o skutki i konsekwencje takiego stylu życia. Człowiek hołduje własnemu ciału. Staje się ono przez wielu uwielbiane i otaczane wielką troską, która ma poprawić piękno fizyczne.

W Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny spróbujmy spojrzeć na nasze ciało jako na świątynie Ducha Świętego pamiętając o tym, że mieszka w nim Bóg. Zadbajmy o nasze ciało nie tylko w wymiarze fizycznym. Pamiętajmy, że wyrażane przez nas słowa, myśli, oceny innych ludzi - niszczą lub udoskonalają nasze ciało. Sposób w jaki traktujemy innych: nienarodzonych, chorych, starszych, dotkniętych różnego rodzaju nałogami jest także przejawem naszego szacunku względem ciała innych ludzi. Dziś tak bardzo rozpowszechnione nieformalne związki, w których młodzi nie podejmują zobowiązań płynących z sakramentu małżeństwa, chcąc jednak korzystać z praw małżeńskich pokazuje, że zapomnieliśmy o wielkiej godności Dzieci Bożych powołanych do świętości.

Sposób odnoszenia się do swojego ciała, oraz ciała innych osób pokazuje, że musimy włożyć wiele wysiłku by odbudować szacunek do ciała drugiego człowieka. Na koniec pamiętajmy, że Bóg zbawia całego człowieka - z duszą i ciałem.

ks. Jacek Rogalski

Jak co roku odbędzie się parafialna piesza pielgrzymka do sanktuarium Matki Bożej w Tulcach. To już nasza dwudziesta pierwsza wspólna wyprawa do tego miejsca i odbędzie się 3-4 września.

Zapisy na salkach duszpasterstwa- 21 i 28 sierpnia (niedziela) po mszach świętych. Szczegóły poznamy w późniejszym terminie.

„Panie przenikasz i znasz mnie, Ty wiesz kiedy siadam i wstaję. Z daleka przenikasz moje zamysły, widzisz moje działanie i mój spoczynek. (...) Zbadaj mnie Panie i poznaj moje serce, doświadcź i poznaj moje troski I zobacz czy jestem na drodze nieprawej i skieruj mnie na drogę odwieczną.”

RELACJA Z PIERWSZEJ RĘKI- POŚWIĘCENIE POJAZDÓW

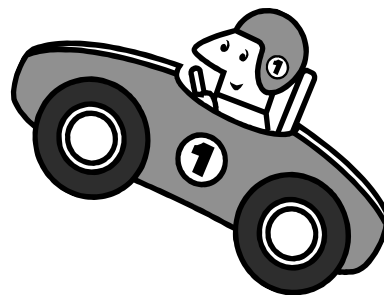
Wyprzedzając o jeden dzień wspomnienie św. Krzysztofa - Patrona kierowców w niedzielę 24 lipca br. po Mszy św. kapłani poświęcali nasze pojazdy mechaniczne oraz wszystkich kierowców.

Jak każdego roku z racji wspomnienia św. Krzysztofa, który jest patronem wszystkich kierowców kapłani z naszej Parafii po Mszy św. Na godzinę 11.00 poświęcali pojazdy mechaniczne - były to przeważnie samochody, ale

zdarzyły się też i rowery, motocykle.

Od wielu już lat wraz z poświęceniem pojazdów z racji św. Krzysztofa są zbierane ofiary na zakup środków lokomocji potrzebnych misjonarzom do ich pracy na Misjach.

Apelujemy do kierowców o bezpieczną, trzeźwą i odpowiedzialną jazdę oraz zachęcamy do wdzięczności Bogu za bezpieczne podróże.

WSPOMNIENIE-

Ś. P. KS. KANONIK KAZIMIERZ SEWOL

Kapłan Archidiecezji Poznańskiej. Urodził się 21 sierpnia 1939 r. w Rostarzewie (parafia św. Józefa). Następnie mieszkał w Wielichowie (parafia św. Marii Magdaleny). Ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Oskara Kolberga w Kościanie. Święcenia kapłańskie otrzymał 26 maja 1963 r. z rąk ks. Arcybiskupa Antoniego Baraniaka w Katedrze Poznańskiej. Na pierwszą parafię został powołany 1 lipca 1963 r. do Grabowa. Kolejne wiakariaty ks. Sewola to: Zbąszyń, Obrzycko, Wronki, Kruszewo, Śrem, Szamocin, Luboń-Żabikowo, Poznań-Górczyn. 2 grudnia 1975 r. zostaje wikariuszem przy parafii św. Andrzeja Boboli w Poznaniu-Junikowie z obowiązkiem zamieszkania na Osiedlu Kwiatowym.

W domu, w którym zamieszkał organizuje kaplicę, która staje się ośrodkiem duchowego życia nowej parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej. Następnie rozpoczyna starania o budowę nowego kościoła.

8 czerwca 1981 r. otrzymuje w tymczasowy zarząd kościół parafialny św. Jadwigi na osiedlu Kwiatowym. 1 kwietnia 1997 r. ze względu na pogarszający się stan zdrowia kieruje prośbę do ks. Arcybiskupa o zwolnienie z funkcji proboszcza. Prośba zostaje przyjęta i 1 lipca 1997 r. przechodzi w stan spoczynku, mieszkając nadal na probostwie parafii św. Jadwigi. 28 czerwca 1997 r. zostaje mianowany kanonikiem honorowym Kapituły Kolegiackiej. Jako emeryt służył dalej pomocą duszpasterską nowemu proboszczowi.

Wiosną 2001 r. mocno podupada na zdrowiu. Leczenie w szpitalu nie przywraca już zdrowia. Ze szpitala w Poznaniu zostaje przewieziony do Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w Domu Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi w Wieleniu, gdzie umiera 23 sierpnia 2001 r. W testamencie prosi aby spadkobiercą jego osobistego majątku stała się parafia św. Jadwigi, której poświęcił wszystkie swoje siły i zdrowie. Ks. Biskup Zdzisław Fortuniak powiedział przy wprowadzeniu zwłok do kościoła: „Parafia św. Jadwigi stała się jego rodziną. Jej oddał siły i zdrowie. Nie miał przecież już nikogo z najbliższych”.

(źródło jadwigaslaska.pl)

STÓŁ SŁOWA BOŻEGO

Dzień Syna Człowieczego

²² Do uczniów zaś rzekł: "Przyjdzie czas, kiedy zapragniecie ujrzeć choćby jeden z dni Syna Człowieczego, a nie zobaczycie. ²³ Powiedzą wam: "Oto tam" lub: "Oto tu". Nie chodźcie tam i nie biegnijcie za nimi! ²⁴ Bo jak błyskawica, gdy zabłyśnie, świeci od jednego krańca widnokregu aż do drugiego, tak będzie z Synem Człowieczym w dniu Jego. ²⁵ Wpierw jednak musi wiele wycierpieć i być odrzuconym przez to pokolenie. ²⁶ Jak działo się za dni Noego, tak będzie również za dni Syna Człowieczego: ²⁷ jedli i pili, żenili się i za mąż wychodziły aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki; nagle przyszedł potop i wygubił wszystkich. ²⁸ Podobnie jak działo się za czasów Lota: jedli i pili, kupowali i sprzedawali, sadzili i budowali, ²⁹ lecz w dniu, kiedy Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba deszcz ognia i siarki i wygubił wszystkich; ³⁰ tak samo będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi. ³¹ W owym dniu kto będzie na dachu, a jego rzeczy w mieszkaniu, niech nie schodzi, by je zabrać; a kto na polu, niech również nie wraca do siebie. ³² Przypomnijcie sobie żonę Lota. ³³ Kto będzie się starał zachować swoje życie, straci je; a kto je straci, zachowa je. ³⁴ Powiadam wam: Tej nocy dwóch będzie na jednym posłaniu: jeden będzie wzięty, a drugi zostawiony. ³⁵ Dwie będą mleć razem: jedna będzie wzięta, a druga zostawiona". ³⁶ Pytali Go: "Gdzie, Panie?" ³⁷ On im odpowiedział: "Gdzie jest padlina, tam zgromadzą się i sępy".

(Łk 17, 22-37)

Z KALENDARZA
LITURGICZNEGO
SIERPIEŃ 2011

- 1 sierpnia: św. Alfonsa Liguori
 2 sierpnia: św. Euzebiusza
 3 sierpnia: św. Lidii
 4 sierpnia: św. Jana Vianneya
 5 sierpnia: NMP Śnieżnej
 św. Antoniego
 6 sierpnia: Przemienienie Pańskie
7 sierpnia: 19 Niedziela Zwykła (Mt 14, 22-33)
 św. Sykstusa
 8 sierpnia: św. Dominika
 9 sierpnia: św. Teresy Benedykty od Krzyża
 (patronki Europy)
 św. Ireny
 10 sierpnia: św. Wawrzyńca
 11 sierpnia: św. Klary, św. Zuzanny
 12 sierpnia: św. Joanny
 13 sierpnia: św. Jana
14 sierpnia: 20 Niedziela Zwykła (Mt 15, 21-28)
 św. Maksymiliana Kolbego
 15 sierpnia: Wniebowzięcie NMP
 (Matki Boskiej Zielnej)
 16 sierpnia: św. Rocha, św. Stefana
 17 sierpnia: św. Jacka
 18 sierpnia: św. Heleny
 19 sierpnia: św. Jana
 20 sierpnia: św. Bernarda
21 sierpnia: 21 Niedziela Zwykła (Mt 16, 13-20)
 św. Piusa X
 22 sierpnia: NMP Królowej
 23 sierpnia: św. Róży
 24 sierpnia: św. Bartłomieja Apostoła
 25 sierpnia: św. Ludwika, św. Józefa
 26 sierpnia: NMP Częstochowskiej
 27 sierpnia: św. Moniki
28 sierpnia: 22 Niedziela Zwykła (Mt 16, 21-27)
 św. Augustyna
 29 sierpnia: Męczeństwo św. Jana Chrzcziciela
 św. Beaty
 30 sierpnia : św. Małgorzaty, św. Feliksa
 31 sierpnia: św. Rajmunda
 (Dzień Wolności i Solidarności)

WYDARZENIA MIESIĄCA

W tej części gazetki możecie przeczytać Państwo o bieżących wydarzeniach w naszej Parafii.

Zarazem zachęcamy do czynnego udziału w życiu Kościoła.

Poniżej tabeli możecie znaleźć miesięczne podsumowanie (do 25 dnia każdego miesiąca)- ilość chrztów, zawartych małżeństw oraz zgonów.

Sierpień 2011

N	Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

WYDARZENIA MIESIĄCA

DATA

Sierpień od lat obchodzimy jako miesiąc trzeźwości.	VIII 2011
W każdą środę o godz. 17.30 nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, a o godz. 21.00 cicha adoracja Najświętszego Sakramentu.	VIII 2011
W I czwartek miesiąca o godz. 17.15 adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa za kapłanów - Godzina Święta; W I piątek miesiąca adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 16.30 do 18.00. W tym czasie okazja do spowiedzi św. Komunia św. będzie rozdzielana co pół godziny. Przed Mszą św. o godz. 18.00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa.	VIII 2011
Święto Przemienienia Pańskiego - I sobotę miesiąca o godz. 21.00 Apel Jasnogórski.	06 VIII 2011
Rekolekcje dla młodzieży we Wróblówce k. Zakopanego prowadzone przez ks. dr Bartosza Nowakowskiego, którego w parafii zastąpi ks. mgr Maciej Wegner.	08-14 VIII 2011
Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża Dziewicy i Męczennicy - Patronki Europy.	09 VIII 2011
O godz. 20.00 nabożeństwo i procesja fatimska wokół kościoła. Nabożeństwu przewodniczy i kazanie wygłosi ks. kan. Andrzej Kościański	13 VIII 2011
Uroczystość Wniebowzięcia NMP, Msze św. o godz. 8.00, 9.30, 11.00 i 19.00. Na zakończenie Mszy św. poświęcenie zbóż, ziół i kwiatów, w które będzie można zaopatrzyć się przy wejściu do kościoła.	15 VIII 2011
10 rocznica śmierci ks. kan. Kazimierza Sewola pierwszego proboszcza naszej parafii.	23 VIII 2011
Wspomnienie św. Bartłomieja - imieniny ks. Bartosza.	24 VIII 2011
Uroczystość NMP Częstochowskiej - nie obowiązuje wstrzemięźliwość od potraw mięsnych ani zakaz udziału w zabawach.	26 VIII 2011

Ilość	Statystyki
5	chrzty
2	sakramenty małżeństwa
4	zgony

KULTURA

W tym numerze postanowiliśmy polecić książkę naszego parafianina Mariana Mączyńskiego. Tytuł jego dzieła „Wspomnienia, które nie miały ukazać się drukiem” budzi już duże zaniepokojenie. Nasz Parafianin opisuje tutaj wspomnienia ze swojego życia, przy których każdemu może się zakręcić łza w oku. Niestety Pan Marian nie wydał jeszcze swojej książki dlatego w tym numerze oraz w kolejnych umieścimy jej fragmenty.

Jednocześnie, jeżeli znalazła by się osoba, która chciałaby pomóc Panu Marianowi wydać książkę prosimy o kontakt z naszą redakcją.

„Należę do pokolenia ludzi urodzonych w II Rzeczypospolitej, gdy wybuchła II wojna Światowa miałem zaledwie 5 lat. Przodkowie moi pochodzą z Krzyżownik k/Poznania. Prapradziadek Maciej Mączyński urodził się w 1796 roku w Krzyżownikach. Tam poślubił

11 lutego 1825 roku Julianę Schattenberg urodzoną w 1803 r. w Krzyżownikach. Oboje przenieśli się do Komornik, gdzie Maciej Mączyński prowadził Zajazd Pocztowy. W Komornikach pradziadek Antoni Mączyński, urodzony 11 sierpnia 1827 r. poślubił Mariannę Kujawę urodzoną w 1830 r. w Plewiskach. Syn Antoniego Wawrzyn Mączyński, ur. w 1869 r. w Plewiskach, to Mój dziadek.

Gdy myślę o naszych przodkach, to przypominam sobie rozmowę z dziadkiem Ulki Antonim Leśnym, jeszcze przed naszym ślubem w 1957 r., który powiedział mi przy powitaniu: *„Twojego dziadka Wawrzyna znam dobrze. Posiadał najlepsze konie w okolicy. Twój ojciec również szczycił się dobrymi końmi. To dobrzy gospodarze.”* Dziadek Wawrzyn, poślubił w 1859 roku Elżbietę Kaczmarek, posiadał 25 hektarowe gospodarstwo rolne w Plewiskach.

Ojciec Stanisław z zawodu ślusarz precyzyjny, brał udział w I wojnie światowej. Po klęsce Niemiec i Austro-Węgier powrócił do domu w czasie gdy w Poznaniu wybuchło powstanie wielkopolskie i brał w nim czynny udział. W wojnie polsko-rosyjskiej w 1920 roku służył w 15 pułku Ułanów Poznańskich pod dowództwem gen. Władysława Andersa. Bracia mojego ojca również brali udział w powstaniu wielkopolskim i w wojnie polsko-rosyjskiej. Andrzej zginął w walce i nie został odnaleziony. Franciszka

uznano za zmarłego. Kolega walczący razem z nim, napisał list do rodziny, że widział zabitego Franciszka, leżącego zakrwawionego w zbożu. Na Ukrainie Rosjanie zabrali rannego Franciszka do szpitala, gdzie namawiano jeńców do przejścia na stronę rosyjską w przeciwnym razie trafią do obozu. Franciszek wraz z kolegą uciekli.

Miejscowa ludność białoruska pomogła przejść im przez granicę i wrócili szczęśliwie do domu. Franciszek został odznaczony krzyżem Virtuti Militari za udział i męstwo w wojnie polsko-rosyjskiej.

Po zakończeniu wojny, II Rzeczypospolita nie mogła stworzyć rolnikom dobrych warunków dla właściwego rozwoju ich gospodarstw. Rodzinom wielodzietnym trudno było wyżyć z gospodarstwa rolnego, a do takich rodzin należała rodzina mojego dziadka Wawrzyna. Brak pracy w Poznaniu, spowodował, że Ojciec Mój Stanisław, postanowił wyjechać za pracą do Francji.

W latach 1927-32 przez 5 lat pracował w Hucie Metalurgicznej. W roku 1932 po śmierci dwóch braci, Andrzeja i Franciszka oraz matki Elżbiety, na prośbę swego ojca, powrócił do domu rodzinnego, by przejąć gospodarstwo rolne. W 1933 r. poślubił Bronisławę Kośmider córkę Józefa Kośmider i Marianny Małeckiej z Wilkowa k/Buku.

Ja urodziłem się 15 października 1934r. w IV pokoleniu. Warunki w jakich przyszło gospodarowanie mojemu Ojcu, były bardzo trudne. Często wspominał, gdy mój dziadek Wawrzyn, przejął gospodarstwo po swoim ojcu

Pamiętam dobrze początki sytuacji naszej z chwilą przejścia władzy w Niemczech przez Hitlera. Ojciec mówił nam, tzn. mamie, mnie i o rok młodszemu bratu Kaziowi, że Polska spokoju mieć nie będzie. Nam groziło wysiedlenie w pierwszym okresie wkroczenia wojsk hitlerowskich do Poznania, ponieważ mój Ojciec do 1939 r. był komendantem "Krakusów" konnych w Plewiskach. Nie bez znaczenia był Jego udział w powstaniu wielkopolskim. Byliśmy więc narażeni na wysiedlenie z naszego gospodarstwa. Przewidywania Ojca sprawdziły się. Gospodarstwo

razem z Ojcem w ukryciu - kilka domów od nas na ulicy Kolejowej u Państwa Pawlaków. Po jakimś czasie nowy użytkownik naszego gospodarstwa, dowiedziawszy się, że Ojciec przebywa w Plewiskach, ogłosił, że jeżeli Ojciec przyjdzie do niego i zapozna go z gospodarstwem, polami i zasiewami, to nie musi się ukrywać i ani jemu, ani jego rodzinie nic się nie stanie. Ojciec zaryzykował. Do końca okupacji niemieckiej, pracował w zieleni Miejskiej przy ul. Palacza.

Przeżyliśmy trudności okupacyjne. Ja uczęszczałem do szkoły niemieckiej w Plewiskach. Biedy okupacyjnej nie zapomnę do końca życia. Pamiętam jak mama piekła chleb z ziemniaków z dodatkiem mąki. Smak tego chleba czuję do dzisiaj. Początki sytuacji naszej z chwilą ucieczki Niemców z naszego gospodarstwa były również nieciekawe, mimo ogromnej radości, że wracamy na swoje, że okupant opuścił nasz kraj - jednak zabrał wszystko. Pozostały budynki ograbione z inwentarza. Nie było koni, środków produkcji, nasion, ziemniaków itp. Gdy rozpoczęły się prace wiosenne, podobnie jak inne dzieci rodzin chłopskich pracowaliśmy fizycznie, by pomagać rodzicom. Mieliśmy już wolność, ale życie nadal nie było łatwe. Gdy z ogromnym wysiłkiem udało się uprawić pola, zasiać zboża, rośliny pastewne oraz odbudowanie stanu pogłowia bydła i trzody chlewnej, wydawało się, że najgorsze jest już za nami. Ciągłe borykaliśmy się z różnorodnymi trudnościami. "

Rodzice i rodzeństwo. W środku: brat Ojca Aleksander oraz kuzynowie Ojca Ksawery Kaczmarek i Władysław Pankiewicz. (ok. 1947r.)

Antonim, dom mieszkalny i budynki gospodarcze kryte były słomą. Jemu natomiast przekazał murowane z cegły czerwonej i kryte papą. Ale było to w czasach kiedy Niemcy władali Poznaniem i Wielkopolską. Z chwilą powstania państwa Polskiego w 1918 r., warunki dla gospodarstw chłopskich pogorszyły się i tak to trwało przez II Rzeczpospolitą, a także w Polsce Ludowej w PRL-u.

nasze jako jedno z pierwszych zostało przejęte przez Niemca. Ojciec postanowił ukryć się, rodzice umieścili nas w sąsiednim domu, należącym do siostry Ojca Władysławy Wiciak. W domu u cioci Władzi na początku przebywałem Ja i dwóch moich młodszych braci Albin i Broniek. Kaziu natomiast przebywał w Fabianowie u Jakubowskich (kuzyn Ojca). Mama przynosiła nam wieczorami jedzenie, będąc

fragmenty książki
Mariana Mączyńskiego

"Wspomnienia, które nie miały ukazać się drukiem"

LITANIA DO BŁ. JANA PAWŁA II

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.
 Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.
 Ojciec z nieba, Boże - *zmiłuj się nad nami.*
 Synu Odkupicielu świata, Boże - *zmiłuj się nad nami.*
 Duchu Święty, Boże - *zmiłuj się nad nami.*
 Święta Trójco, Jedyny Boże - *zmiłuj się nad nami.*
 Święta Maryjo - *módl się za nami.*

Błogosławiony Janie Pawle, *módl się za nami.*
 Zanurzony w Ojcu bogatym w miłosierdzie,
 Zjednoczony z Chrystusem, Odkupicielem człowieka,
 Napełniony Duchem Świętym, Panem i Ożywicielem
 Całkowicie oddany Maryi,
 Przyjacielu Świętych i Błogosławionych,
 Następco Piotra i Sługo Sług Bożych,
 Stróżu Kościoła nauczający prawd wiary,
 Ojciec Soboru i Wykonawco jego wskazań,
 Umacniający jedność chrześcijan i całej rodziny ludzkiej,

Gorliwy Miłośniku Eucharystii,
 Niestrudzony Pielgrzymie tej ziemi,
 Misjonarzu wszystkich narodów,
 Świadku wiary, nadziei i miłości,
 Wytwały Uczestniku cierpień Chrystusowych,
 Apostole pojednania i pokoju,
 Promotorze cywilizacji miłości,
 Głosicielu Nowej Ewangelizacji,
 Mistrzu wzywający do wypłynięcia na głębię,
 Nauczycielu ukazujący świętość jako miarę życia,
 Papieżu Bożego Miłosierdzia,
 Kapłanie gromadzący Kościół na składanie ofiary,
 Pasterzu prowadzący owczarnię do nieba,

Bracie i Mistrzu kapłanów,
 Ojciec osób konsekrowanych,
 Patronie rodzin chrześcijańskich,
 Umocnienie małżonków,
 obrońco nienarodzonych,
 Opiekunie dzieci, sierot i opuszczonych,
 Przyjacielu i Wychowawco młodzieży,
 Dobry Samarytaninie dla cierpiących,
 Wsparcie dla ludzi starszych i samotnych,
 Głosicielu prawdy o godności człowieka,
 Mężu modlitwy zanurzony w Bogu,
 Miłośniku liturgii sprawujący Ofiarę na ołtarzach świata,
 Uosobienie pracowitości,
 Zakochany w krzyżu Chrystusa,
 Przykładnie realizujący powołanie,
 Wytwały w cierpieniu,
 Wzorze życia i umierania dla Pana,

Upominający grzeszników,
 Wskazujący drogę błędzącym,
 Przebaczący krzywdzicielom,
 Szanujący przeciwników i prześladowców,
 Rzeczniku i obrońco prześladowanych,
 Wspierający bezrobotnych,
 Ztroskany o bezdomnych,
 Odwiedzający więźniów,
 Umacniający słabych,
 Uczący wszystkich solidarności,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
 - przepuść nam, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
 - wysłuchaj nas, Panie.
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata
 - zmiłuj się nad nami.

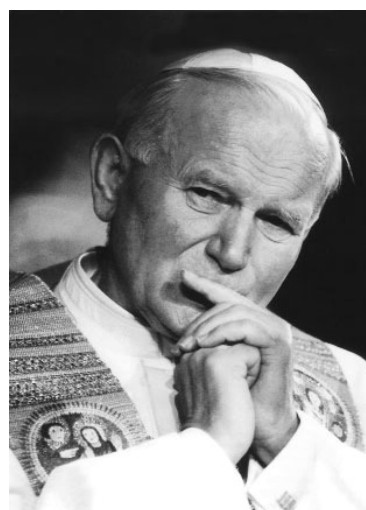
Módl się za nami, błogosławiony Janie
 Pawle.

Abyśmy życiem i słowem głosili światu
 Chrystusa, Odkupiciela człowieka.

Módlmy się:

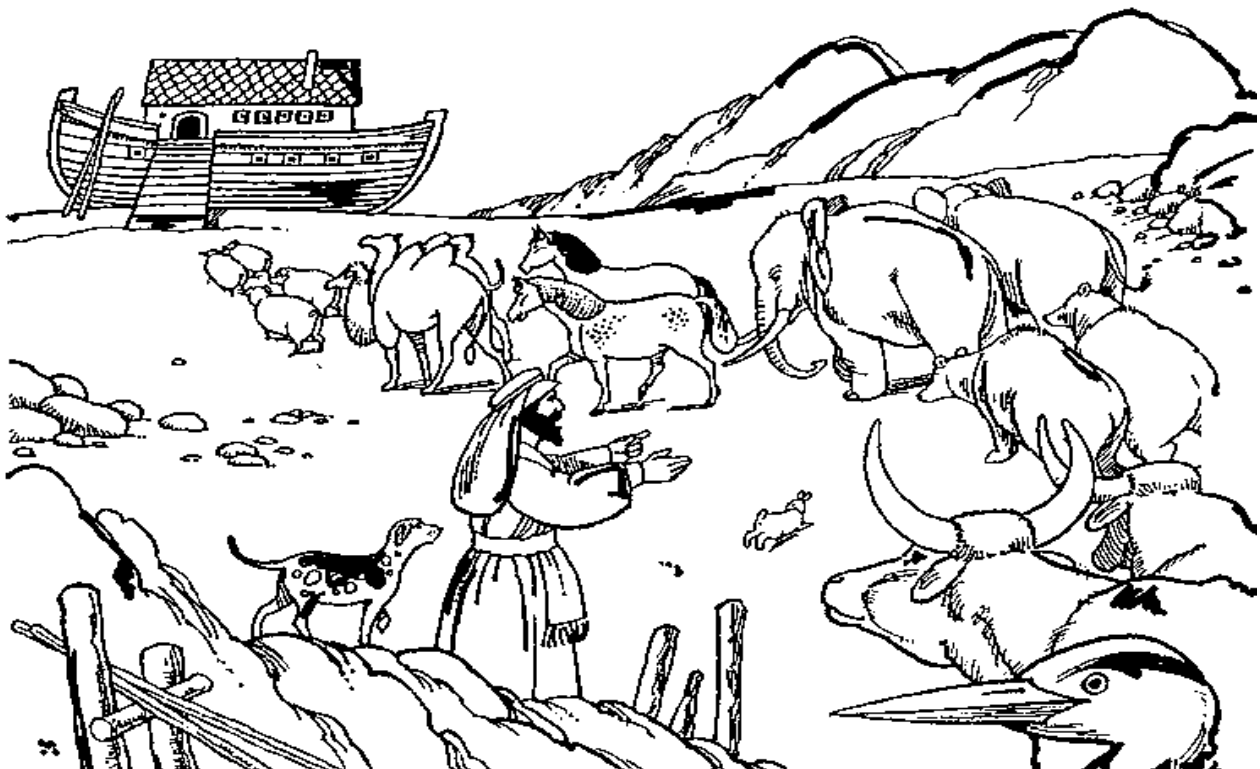
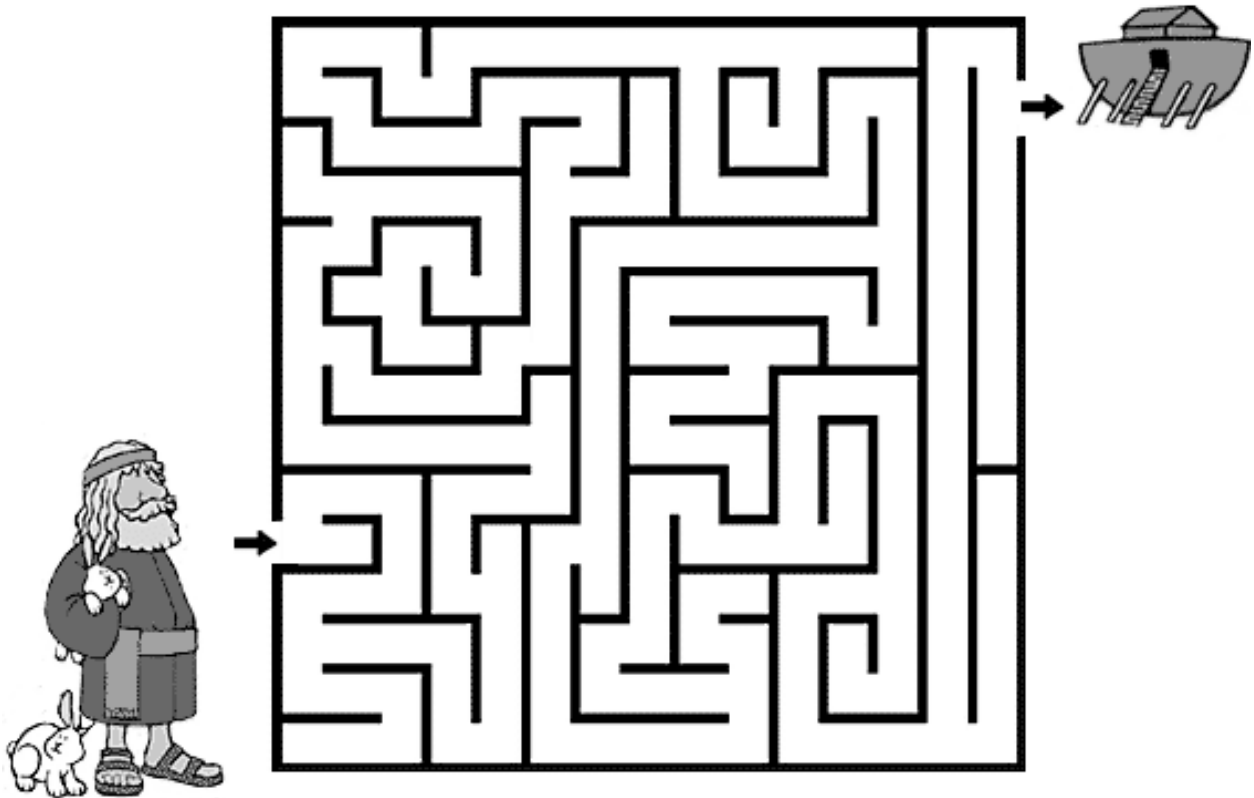
Miłosierny Boże, przyjmij nasze
 dziękczynienie za dar apostołskiego życia i
 posłannictwa błogosławionego Jana Pawła II
 i za jego wstawiennictwem pomóż nam
 wzrastać w miłości do Ciebie i odważnie
 głosić miłość Chrystusa wszystkim ludziom.
 Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

*Modlitwa posiada imprimatur metropolity
 krakowskiego ks. kard. Stanisława
 Dziwisza z 12 kwietnia 2011 r.*

KĄCIK DLA DZIECI

Spraw, aby Noe mógł zanieść króliki do swojej arki.

Redaktorzy

Cymerys Oliwia
Dyrdał Przemysław

TELEFON:
605 476 890

E-MAIL:
gazetka-jadwisia@wp.pl

W tym numerze pisali:

Cymerys Oliwia
Dyrdał Przemysław
ks. Glinkowski Benedykt
Mączyński Marian
ks. Rogalski Jacek

Zapraszamy
do witryny
naszej Parafii!

Adres:

www.jadwigaslaska.pl

ŚWIĘTY UŚMIECHNIĘTY

Święty Pius X

Gdy rozentuzjzmowany tłum wołał po włosku: Santo!, czyli Święty!, wtedy papież Pius X, lekko rozbawiony, mówił: Żle wymawiacie moje nazwisko. Nie nazywam się Il Santo, ale Sarto. Ludzie, oczywiście, dobrze znali prawdziwe nazwisko papieża i nie przez pomyłkę wołali Santo!. Wołali tak, bo naprawdę uważali Piusa X za świętego. Pius X kierował Kościołem niecałe sto lat temu. Nazywał się Józef Melchior Sarto. Był Włochem, pochodził z małej osady Riese. Do Pierwszej Komunii Świętej przystąpił dopiero w wieku 12 lat. W tamtych czasach młodsze dzieci nie miały prawa przyjmować Eucharystii. Ks. Józef

Sarto bardzo pragnął to zmienić. Doskonała okazja nadarzyła się wtedy, gdy został papieżem. Wydał dokument zezwalający małym dzieciom, nawet 5-, 6-letnim, przystępować do Komunii Świętej. Pius X miał z tego wiele radości. Do Watykanu przychodziły listy od dzieci. Jedna dziewczynka napisała tak: Chwilami tak się czuję po Komunii Świętej, jak gdyby tatuś mój tulił mnie w ramionach. Wówczas czuję się tak szczęśliwą, że nie mogę mówić ani słowa. To, że dzisiaj niektóre przedszkolaki przystępują do Komunii Świętej, jest zasługą papieża Piusa X.

Fragmenty książki „Krótki film o świętych” (praca zbiorowa)

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY!!!

Jeżeli masz jakiś pomysł,
chcesz napisać artykuł do „Jadwisi”
lub chcesz abyśmy poruszyli jakiś temat,
SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI!!!

gazetka-jadwisia@wp.pl

605 476 890

JUŻ NIEDŁUGO ODPUST ŚWIĘTEJ JADWIGI ŚLĄSKIEJ

Już 16 października będziemy obchodzić święto naszej patronki – Jadwigi Śląskiej. W związku z tym postanowiliśmy odpowiednio przygotować się do odpustu parafialnego. W tym numerze przypominamy Państwu historię naszej parafii. Przypomnijmy sobie jak powstała parafia pw. Świętej Jadwigi Śląskiej na os. Kwiatowym w Poznaniu.

II połowa 1974 -

Księża Wikariusze Parafii pw. Św. Andrzeja Boboli Włodzimierz Koperski i Henryk Szwarz zakupili połowę bliźniaka przy ówczesnej ulicy Wiosennej (obecnie Cyniowa) – oficjalnie na ośrodek duszpasterski dla silnie rozbudowującego się osiedla. Rok później zamieszkał tam nowy wikariusz Parafii pw. Św. Andrzeja Boboli – ks. Kazimierz Sewol.

02.03.1977 -

Z wizytą duszpasterską przyjechał ks. Abp Antoni Baraniak, aby osobiście przekazać swój dekret zezwalający na podstawową działalność duszpasterską (Msze Święte, chrzty, śluby, uroczystości Pierwszych Komunii Świętych).

27.05.1978 -

Ks. Bp Marian Przykucki poświęcił kaplicę pw. Św. Jadwigi Śląskiej i elektroniczne organy. Już wówczas w kaplicy były przechowywane relikwie Świętej.

26.09.1978 -

Pismo od władz cywilnych przyznające grunt pod budowę kościoła.

01.01.1979 -

Dekretem ks. Abp Jerzego Stroby Osiedle Plewiska zostało wyłączone z Parafii pw. Św. Andrzeja Boboli i powołana została Parafia pw. Św. Jadwigi Śląskiej. Jej proboszczem został ks. Kazimierz Sewol.

06.04.1980 -

W Niedzielę Zmartwychwstania uroczystość podano wiadomość o pozwoleniu na budowę kościoła.

20.04.1980 -

Podano wiadomość o zatwierdzeniu projektu przez Kurię Metropolitalną i władze świeckie.

Lipiec 1981 -

Rozpoczęto wykopy pod fundamenty kościoła.

14.06.1983 -

W uroczystość 20 rocznicy święceń kapłańskich ks. Kazimierza Sewola została po raz pierwszy odprawiona Msza Święta w murach budowanego kościoła.

20.06.1983 -

Papież Jan Paweł II podczas swojej wizyty w Poznaniu, w trakcie Mszy Świętej na Łęgach Dębińskich poświęcił m.in. kamień węgielny wmurowany w ścianę naszego kościoła przy wejściu głównym.

08.10.1983 -

Ks. Abp Jerzy Stroba wmurował kamień węgielny poświęcony przez Papieża.

08.02.1989 -

W Środę Popielcową ks. Bp i

Zdzisław Fortuniak odprawił Mszę Św. i poświęcił Drogę Krzyżową ufundowaną wykonaną przez parafianina, Pana Wojciecha Kwapiszewskiego.

Październik 1990 -

Pan Jan Drozdowicz wybudował organy piszczałkowe fundowane przez ks. dr Czesława Sajdaka.

01.07.1997 -

Nowym proboszczem został ks. Roman Poźniak.

23.08.2001 -

W Domu Opieki Społecznej Sióstr Franciszkanek Rodziny Maryi w Wieleniu zmarł ks. kanonik Kazimierz Sewol.

01.01.2004 -

Rozpoczęcie Roku Jubileuszowego 25 - lecia Parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej. W ramach tego całorocznego świętowania swoje jubileusze obchodziły kolejno wszystkie duszpasterstwa.

07.07.2005 -

Powitanie nowego proboszcza – ks. kanonika Grzegorza Szymańskiego.

01.07.2006 -

Powitanie nowego proboszcza – ks. Stefana Dropa.

22.10.2009 -

Po południu umiera nagle ks. proboszcz Stefan Drop.

08.11.2009 -

Powitanie nowego proboszcza – ks. dr Benedykta Glinkowskiego.

(źródło jadwigaslaska.pl)

**Parafia Świętej Jadwigi Śląskiej
Poznań - os. Kwiatowe**

Proboszcz

ks. dr Benedykt Glinkowski

Wikariusz

ks. dr Bartosz Nowakowski

Probostwo

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Rezydent w parafii:

ks. kanonik Andrzej Kościański

Kościół parafialny św. Jadwigi Śląskiej

MSZE ŚWIĘTE (WAKACJE)

Niedziela/ Święta

godz. 8.00

9.30

11.00 - dla dzieci

19.00 - dla młodzieży

Poniedziałek-wtorek

godz. 8.00

Środa-sobota

godz. 18.00

Okazja do spowiedzi świętej- codziennie przed Mszą świętą,
w pierwsze piątki miesiąca od 15.00- 18.00

Biuro parafialne

ul. Cyniowa 15

Poznań 60-175

Tel.: 61 867-38-92

Czynne:

W środy, piątki od 18.30